

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Θ. ΣΑΜΘΡΑΚΗ

ΙΑΤΡΟΥ.

Θρακική Αθ.
7.2Ε. 1941

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΝ ΑΙΝΩ

ΑΝΗΓΕΡΘΗ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ Ο ΘΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΣΕΠ(Τ)ΟΣ
ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΙΑ ΚΟΠ-
ΟΥ ΚΑΙ ΕΣΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΑΡΙΚΗ ΤΟΥ ΚΩ-
ΝΑΒΟΥΤΖΙ. ΕΤΟΥΣ 6929, ΙΝ. ΙΑ'.

ΚΟΣΤ.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφή ἐστὶ ἀγαθῆς μνήμων 1 μ. 13 καὶ ἄλ-
λουσ ὀμ. 33 στίχοι ἐν Αἴνῳ τῆς Ανατολικῆς Θρακίας, (συνολι-
κία Μίθρα), ἐπιτελισμένη ἐπὶ τὴν ἀΐραν τοῦ αὐτοῦ τοῦ
ἐν ὄνματι τοῦ ἱεροῦ βασιλέως ἱεροπόου ἐπισημίας. (1)

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀναφέρεται ὅτι ἔζησε καὶ
ἐν Αἴνῳ ἐν ὄνματι τοῦ Μαγίμου ἱεροῦ Νικολάου, ἀνε-
γέρθει ἐν Βάθρων ἱεροῦ δαμάνας ἐπὶ Αὐγουστάρικη τοῦ
Καναβούτζι, τῷ ἔτος 6929, ἀντιδύχουτος ἔτος 14 Ἰνδιετιώ-
να τοῦ 1421.

(1) Τὴν ἐπιγραφήν ταύτην ἐδημοσίωσαν ἐν τῇ "Ἀρμονίᾳ" τῆς ἑξέτης (20
Μαΐου 1899), ἔπειτα δὲ ἐν τῇ Revue des Etudes Grecques (1902, σελ.
142-143).

αυτά από και διὰ τὴν ἢ ἐπιγραφή αὐτῆς εὑρέθη ἐπὶ τὸν ναὸν τοῦ Ἱεροῦ Βλασίου;

Μετὰ τῶν αἰγῶν συνομιλιῶν τοῦ Ἰβίου, ὑπῆρχον δύο συνομιλίας, ἡ μὲν ἔχουσα ναὸν ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ἱεροῦ Βλασίου, ἀδελφῶν τῶν Τσουμαζιδῶν (σηγουργῶν), ἡ δὲ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ἱεροῦ Νημογίου, ἀδελφῶν τῶν ναυλιῶν. Κατὰ σύμπτωσην ὅμως οἱ μὲν ἀδελφοὶ τοῦ ἀρχαίου συνομιλίας ἦσαν ναυτικοί, τοῖς δὲ δευτέροις Τσουμαζίδος. Κατὰ τὴν ποιοτικὴν συνεισφοράν, συνεγράψθησαν ἀναμνηστικῶν καὶ ἔχασαν ἐπιδοτῆ συνομιλία τῶν ἱερῶν εἰκόνα τοῦ Ἱεροῦ ἀδελφῶν ἴτη, ἀνταλλαξάντες ἐπίσης καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνομιλιῶν. (1) Καὶ αἱ δύο συνομιλίας αὗται ἀποσπράγησαν, ἡ μὲν τῶν ναυλιῶν μετατῆν μεγαλὴν ἀρχιεπίαν τοῦ 1867 (11-12 Διζοῦδου), ἡ δὲ ἀποσπράγησε τὸ ἐπίθρον τοῦ Ἰβίου καὶ δὲ αὐτὴ ἐνεκα τοῦ ἀρχιεπίου τοῦ Ἰβίου, ἰδίως δὲ μετὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διμενὸς δεδεσπαστοῦ (τὸν ἀπεβανδρονισμὸν).

Ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν εἰκόνα τοῦ Ἱεροῦ Βλασίου, μετασχηματισθέντες τοῦ Ἱεροῦ Νημογίου, ὄρασι σήμετι καὶ ἡ ἐπιγραφή. Κατὰ τὴν ἐπιγραφήν ἀποσπράγη ἐπὶ τὸ Ἰβίου τοῦ ἐπίθρον τοῦ ναοῦ, ἐγένετο 1436 (29 Μαΐου) ἡ. ἡ δαμάνη καὶ ἀδύνη ἐπιδοτῆ τοῦ ἀποσπράγημένου ποταμοῦ τῶν Τσουμαζιδῶν. (2)

Τελευταία αὐτοῦ ἀποσπράγη ἐγένετο κατὰ τὸν Ἰβίου τοῦ 1876. Ἐπιδοτῆ ἐνεκα ἀρχιεπίου τοῦ Ἰβίου, καὶ ἐνεκα ἐπιδοτῆ ἐνοπιῶν ἐπιδοτῆ ἀφ' ἐαυτοῦ ὀνόματι, μέχρι δὲ τοῦ ἐπιμενώσεως τοῦ Ἰβίου τοῦ ἐπίθρον (1923) ἐπιδοτῆ ἀφ' τοῦ Ἰβίου, ἡμετέραν τοῦ μὴ μὴ τοῦ Ἱεροῦ Ἰερμαρίου Βλασίου (11 Φεβρουαρίου). (3)

(1) Πρωτ. Σαρμάου, "Ἐπιγραφαὶ Ἰβίου, ἐπὶ τῇ Ὀραμικῇ", 1929, σελ. 281.
(2) Πρωτ. Βασιλείου Μυλωνά, Ὀραμικῇ, αὐτὸς, σελ. 45 καὶ ἐξω.
(3) Ἐπιμενώσεως ἐπὶ τοῦ ἀποσπράγημένου ποταμοῦ τοῦ 315 (ἐπιμενώσεως Μωδίου τοῦ Ἰβίου τοῦ ἐπίθρον, ἐπιδοτῆ Ἰβίου, τ. Β, σελ. 117 καὶ ἐξω).

* * *

Μαί υδός είναι ο Καναβούζι υδός;

Περί 16 ομιλιών Καναβούζι, γνωστόν ότι είναι έφεση-
νισθείς γραμμός υδός εν χιού, το υδόςου άρσεν με η ανα-
φέρονται εν έμφισ, Φωκία, και άραχού. Είη μάλιστα έφ' αυτών
ο θωάνης Καναβούζι ο μαρίσος υπέγραφε ετελαμένον
αγγραμμα, εταγραφομένων: Ιωάννου το Καναβούζι το μα-
ριστού, υπό τον αδελφόν 16 Αίου και Εμποδράιου, (1) εν το υ-
δόςου διαγορδαν θωνόσου τον έμφισανυσα, όμηη υπέρ 16 με-
ταναδελφούς έμφισιών θύμων εν Πλαγίαν, υπέρ 16 άρχο των έ-
ασητηρών και των λαχών, υπέρ χιμείας, δια 16 υδόςιας υατορ-
δοστα ή άγούιας τον μελωρη και η αναμύρη, τοι σιγοσο-
θιμοό υδόςου. Το έμφισ είναι ενταφορον δια έαροχίε γρα-
φισιων ή εν, γραφισιων (2) εταμοδερίαν και έμφιση με-
δοισίαν. (2)

Γ έμφισιων

(1) Έπεδοθη υπό του Μαξιμιλιανού Schmidt το 1890 εν τη Bibliotheca
Teubneriana.

(2) Κουμβαχός, Γουρία το Βυζαντινόν Ηερολεχία, μεταφρ. Γεωργίου Εταμοιά-
δου, τόμ. Β, σφ. 307 και έφ.

Ο Κωνσταντίνος Ετάμ, (το Νεοεμφισιανή Φιλοσοφία, σφ. 110) αναφέρει ότι ήν
το γραμματείας ταύτη, ο Ιωάννης έγραφε και υπέρ Εμποδράιου και των
Τρωικών θεών. Τού υδόςου μάλιστα χειρογράφου άναστην εταμοίονεν ο έταμνος
Saint-Croix. Έμφισ έμφισ δά ήτο αν εταμοίονεν η ήν εταμνος των κοστίμων
ταύτων χοισογράφων, τα όντα, υίρη υδός, υδός σφισίονα μετασφισίονα δυό το
υδόςιας και των υδόςων.

F ερωτήσεων

Κατά τον Schneider, ο Ιωάννης Καναβούτζης ήτο φράγκος
ἐν χίῳ. ὁ κυριώτερος ὄμιλος ὁ Ἰμμανήλης, ἀρχηγὸς τοῦ, ὅστις ἔζη
αὐτὸν τὸ 1446, μαρτυρεῖ ὅτι ἔτο ἐν φλωμαίᾳ. (1)

Ἡμεῖς τὸ Ιωάννη τοῦτου, γινώσκω ἐν τῇ οἰκογενείᾳ Καναβούτζη
εἶναι ὁ δούμας καὶ ὁ Μαλδαῖος (XVI αἰῶν), ὁ Μιχαήλ, βου-
βόλας τοῦ Μυδρόου κατὰ τὸν ἡγετάντην Μαρκουλάτων κατὰ
τὰ ἔτη τοῦ XVII αἰῶνος καὶ ἡ ἑμερολόγια, κατὰ τὸν αἰῶνα
ἀναγεγραμμένη τῶν τοῦ Θεοδ. Συρμαγᾶ. (2)

- (1) Στ. Π. Λάμπερου, Νεῖς Ἑλληνομνήμων, τόμος VII (1910) σελ. 485.
- (2) Πρωτ. Γεωργίου Ἰωάννα, κατὰ τὴν οἰκογενείαν Καναβούτζη, ἐπὶ τῇ βίῳ καὶ ἀρχαίᾳ
τοῦ χίῳ, ἐν ταῖς ἀνεκδοταῖς τῶν μνημῶν ἐνωιδευστικῶν τοῦ αἰῶνος χίῳ τοῦ Ἰω-
άννου τοῦ 1888-1889, ἐν χίῳ, 1889, σελ. 112 καὶ ἄλλ.

Τῶν Καναβούτζη τῶν συγγενῶν δύναται μετὰ βεβαιώ-
τητος καὶ ἀσφαλείας καὶ ὁ ἄριστος ἀρχηγός, ὁ ἐν βιβλίῳ οἰκονομῆ-
νας τοῦ ναοῦ τοῦ Ἰησοῦ Μυδρόου, ὅστις διεβίβη ἐπὶ ἱκανὸν ὄρι-
σθῆναι, ἀπέδωκε καὶ ἐμπροσθέν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς ἀμνηστῆσαι καὶ
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ